

D. N. C.
FIRENZE
1037
34

1031.36

1037.34

83

J E S U S !
* * *
DISSERTATIUNCULA
De
ADULATIONE,

Qua
ad audiendas
cras, annuente DEO,
finis Precibus publicis,
ORATIUNCULAS TRES LATINAS, VARIAQVE
DIVERSO GENERE ATQ. IDIOMATE CARMINA
VOTIVA,
ead,

ILLUSTRISSIMI atqve CELSISSIMI
COMITIS ac DOMINI,
DN. ALBERTI ANTONII,
S. R. IMP. QUATUOR-VIRI, Comit
Schvvarzburgi & Hohnstcini, Dynastac Atnstadii, Son-
dershusae, Leutenbergae, Lohrae & Clettenbergae,
COMITIS ac DOMINI NOSTRI CLEMENTISSIMI
EXOPTATISSIMO NATALI XLIX.

HUMILLIME SACRATA,
Omneis ac singulos DOCTOS RUDOLFOPOLITANOS
Cum DN. RECTORE
O. atqve O.
invitat

JO. FRIDERICUS HEKELIUS.

RUDOLFOPOLI,
Litteris JO. RUDOLFI LEONIS.

J E S U S!

Quando communis Virtutum Vitiorumque Censor ille, *Cicero*, ADULATIONEM, quam *Hippolytus à Collibus*, Vir excellenter sagax & verè politus, VITIORUM ALTRICEM, & venerabilis *Beda* PECCATI NUTRICEM haud iniquè nuncupant, inter alia est detestaturus, tunc nullam Pestem, ASSENTATIONE, BLANDITIIS atque ADULATIONE (addam) in quolibet *Statu* majorem esse dicit. Haec enim, loquente *Hieronymo*, non solum Mentis nostras facillimè corrumpere, sed & quolibet, qui aureis inprimis praebet ADHLANTIBUS, in quamvis Peccatorum ac Scelerum Charybdim similiter potest proh! praecipitare. Ideoque & *Augustino*, veteris Ecclesiae Praefulum haud imò, fallaci Laude Seductio aptissimè vocatur. Nam quando apertis & propriis auribus recipitur, (statim) in Praecordia nostra ima descendit, & venit ad nos, eruditissimò atque prudentissimò *Seneca* teste, pro Amicò blandus semper Irmicu. Et ut quòvis tempore Peritatem persequuntur Inimicitiae: ita per ADULATIONEM, affirmante de novò *Hieronymo*, vehementer perniciofae comparantur Amicitiae. Quam ADULATIONEM, Pestem quippe funestam ac planè detestabilem, *Janus Haurium Scrosterus*, GUSTROVIENSIS MEGAPOLITANUS, Eques & Poëta Caesareus felicissimus, Vir, *Georgio Ernesto Wagnero* optimè judicante, ter-optimus ac Pietate insignis, accuratè & ad vivum quasi *Dresda* olim, Aò. nempe superioris Seculi XCIV, discedens depinxit penicillò hócce matricò:

*Ergone, quod fas est, relictumq, DIIS, probatur,
Terrorisq, piis, fas sit mihi, dicere verum,
Et vitium damnare, serò quod pendere sterhit
Optima, & immergat stupidas in funere Gentis?*

5. *Ecce ADULATOR, cui circum plurima mentem
 Versatur dubiis Simulatio cœcla latebris,
 Multum equidem tristis damni, multumq; ruinæ
 Teter alens, quando Furiis agitatus & Iræ,
 Invidiaeç, ferâ rabie commotus, amico*
 10. *Decipit ore Bonos, simulansq; ingentia fallit,
 Et malè consutum meliorem crimen inurit,
 Hoc infelici nostro nunc regnat in Orbe,
 Conaturq; animos & corda improvida Regum
 Blanditiis caecare suis, ac omne suavi*
 15. *Sternere voce Bonum, sceleriq; obtendere larvam,
 Ne scelus esse putes, supero quod forsitan Orbi
 Displicet, ac foedus in opertum miserit Arctis;
 Unica materies, magnum quâ fervidus Orbem
 Flagitii Pater & rebus servus Osor honestis*
 20. *Obruat, ac parto statuat sua culmina Regno.
 Multa quidem perdit Belli Deus. Objicit atræ
 Corpora multa Neci, morbis dum saevit acutis
 Phoebus, & eximias grassatur Pestis in Urbeis.
 Multa etiam Bacchus sternit; sunt plurima, Ponto*
 25. *Quæ submersa jacent, levibusq; agitantur arenis.
 Deniq; multiplices immittit Gentibus iras
 Nonnunquam Deus, & vario premit alta dolore.
 Sed damni nihil ista quidem dat turba, molesto
 Si SIMULATORI liceat conferre, quod omnino*
 30. *Vicerit hic Pestem, & superet feritate venena.
 Tum verò si quis Stygii fera Regna Tyranni,
 Eumenidumq; faces & Averni guttura pingat;
 Haud alia tantæ comprehendat imagine clades,
 Quam SIMULATORIS si foedos lumine mores*
 35. *Exprimat, ac verò referat fera facta colore.
 Nam Phlegetontaeos odiis immanibus Angeis
 Et Furias ardere ferunt, ut Secula diris
 Fluctibus involvant, & perdere maxima possint;
 Interea tranquilla tamen con fingere; miros*

40. Inducere obsequio vultus & plaudere factis,
Haud secus Ardelio & SIMULATOR foedus in omnis
Fingit adulandi numeros sua Pectora, solus
Qui, quod adhuc rectum poterat Mens cernere, frangit.
Haec est illa bonis contraria moribus Hydra,
45. Lernaëo generata lacu, quam Dextra potentis
Alcidae toties fertur misisse sub Oreum,
Et resides secuisse iubar, Letheq; dedisse:
Tot nova colla tumet; tot pullulat ora colubris;
Tot recipit vultus veterumq; in sede reponit,
50. Coelesti donec fultus virtute ferocem
Siravit, & aeterno conclusit lumina somno.
An non decipulam, quā preñdi maxima possint,
Esse putes, in quam, si quis vitare volebat,
Nū vitet, subitā lapsū se fraude queretur?
55. Suave Malum, dulciq; Lues, ubi Mortu acerbæ
Funera, quā Morbum prius experiare, necesse est:
Ancora flagitiis tutissima; Regibus alta
Pernicies, quā Summa labant, Rectumq; fatiscit,
Et mala pro meritis cumulatur gratia redus.
60. Nam qui assentari didicit, struxit omnibus utrim
Exitum Primi parentis, quos esse decebat
Illacso, Fatōq; auctos meliore petiri;
Sternuntur passim reliqui, pelluntur, aguntur,
Ac indignantes horrescunt Principis iras.
65. Hoc nostris (dolor hei! dolor ima perambulat ossa,
Cū tantas refero clades, cū tanta pericla
Commemoro) commune Malum grassatur in oris,
Infantis avibus dominans, certissima Orbis
Jamjam lapsuri interitui, certissima Pestis,
70. Oppressura Bonos, veniamq; datura Malignis.
Ass ut ADULATOR peragat sua commoda, filii
Laudibus accendit magnorum pectora Regum;
Factaq; miratur, quamvis deterrima; molla
Sermentes oleum simulant, sed specula blanda

75. Sub feritate tegunt, faciliūq; onerantur acutis.
 Quin etiam sese Multorum ad vota dolose
 Commodat, ac diēis subscritbit inanibus; Alba
 Nigrat, & è Nigra producit blandulus Alba.
 Si laudas, laudat; prospera si, cursibus instat:
80. Lentius incedas, testudine tardius ibit:
 Quod si Bella probes, Lituosq; & Classica fingit;
 Si studeas Paci, jam sunt venabula Damno:
 Vicisti Lepores, memorat stravisse Leones.
 Si cadis, aëlitum subversò corpore langvet;
85. Clisopho similis, qui, cum de crure Philippus
 Fortè laborabat, claudum se finxit; & ipse
 Cum Charisophus Dominum videre videbat,
 Resist, & hoc turpi est venatus acumine laudem.
 Deniq; quicquid agis, seu damna Vera, probas seu
90. Falsa, tuis semper PARASITUS blandulus actis
 Militat, ac placitis subundit pectora Diēis.
 Scilicet ut tantā, sed fida, laude superbum
 Efficiat iste, facileq; ad quævis iniqua
 Coepta trahat caecum, quò tutius ipse nefandam
95. Interea sceleris metam pertingat, amaris
 Omnia blanditiis complens, melle omnia amaro,
 Inq; recurvatos distringens spicula flexus.
 Haec Mens. hic Animus PARASITI; haec unica Cura;
 Hoc unum & primum Studium est; haec una Voluptas.
100. Hoc operae Pretium. Sed cum satis intulit Auri,
 Detrusitq; loco, quibus invidet; altera mox hunc,
 Ne sua flagitii iustissima praemia desint,
 In nova producit merium ludibria cornix.
 Ergo alios qui dense prius fortassis acerbi
105. Strinxit, & occuli cumulavit vulnera morsu,
 Inversae tandem Sortis Mala multa vicissim
 Sentit, & irato meritis dat Numine poenae,
 Existitq; aliis, qui multò tetrus ipsum
 Pingat, & in cumulum Majora Prioribus addat.

110. *Hæc variis pridem in formæ, seu Prothea, sese,
Dum nocant, vertissæ Malos, nil proderit; arte
Luditur Ars, capiturq; sua Vulpecula nervo.
Hæc toties illos tenuem simulâ Te Cupressum,
Aut Domini vasro placuisse ad iussa Cerebro,*
115. *Nil juvat invisos; nihil hæc inservit honori,
Aut cessisse visis, aut magno æquasse Tonanti
Progeniem; aut primis duxisse è Gentibus orcum.
Quin genus invisum Coelus, odiosaq; Terris
Turba, cui nihil est pretii, quàm fallere Recti*
120. *Circuitu, aut falsò deludere Sævia vultu,
Pernicies extrema Bonis, extrema ruina,
Subdita seu primis pares, seu prima gubernat;
Quin mutare animum tibi fas sit, & addere mentem
Virtuti? Fortasse etiam tibi litus aratur:*
125. *Nequitiis siquidem non longa Potentia durat;
Nec solidos jactant hæc crimina fœda Triumphos,
Est vindex scelerum DEUS & gravis ultio, cuius
Sævit in invisos Nemesis justissima Porcos;
Pœnaq; quantumvis paulisper cesset, eamq;*
130. *Rideat interdum scelerati Miles Averni;
Gressibus illa tamen, tardus licet, advolat, & se,
Quod lentè properat, cumulatis cladibus anget.
Quin ipsos toties videas quoque tristia linguae
Pendere damna Malos, ut quò scelus ore patrârint;*
135. *Hoc tormenta luant, & fera piacula solvant.
Quisquis at assuevit constanti pectore & ore
Recta sequi; quamvis Fortunâ paulò prematur;
Egregiè tandem vincet tamen. Asserit omnem
Virtutem DEUS, & merita dat præmia laudi.*

Haec sunt doctissima doctissimi Seroeteri de ADULATIONE
atque ADULATORIBUS verba, omninò digna, ut à quò-
vis Mortalium probè expendantur, quoniam ADULATIO,
quæ annos pluris ex Jans Gruteri sententiâ nequaquam pot-
est

est ferre, exitus affert plerumque amarissimos; etiam si, ut loquitur noster *Cicero*, jucunda & grata habeat principia. Idcirco ADULATIO, quae saltem blanda & ad gratiam composita; minimè verò ex animò proficiscens audit Oratio, *Diogeni* Philosopho MELLEUS LAQUEUS hâc de causâ propriissimè nuncupatur, quoniam hominem blandissimè amplectens iniquè tandem jugulet. Et quemadmodum, *Plutarcho Chaeronensi* fideliter ivadente, Adolescentes ab ASSENTATORIBUS atque ADULATORIBUS, Patres quippe & Filios radicibus extirpantibus, maximè atcere oportet: Sic Reges inprimis ac omnium Ordinum Principes atque Magnates ADULATORES, quòd omnia Regna omneisque Opes evertere solent, ad Orcum usque pelegant. Hos nullius fursuris Homunciones comparat idem *Plutarchus* lepidissimè cum PEDICULIS, à *Daniele Heinsio*, illustrium BATAVORUM *Varrone*, olim ingeniosè ac curiosè aliàs laudatis. Ut enim Animalcula haecce corpora exanima, utpote sanguine, quò super alti atque enutriti, defecta, deserunt: ita ADULATORES rebus prosperis ac feracibus adsunt omni tempore; aridas autem ac sterileis vix sunt attacturi. O pessimum itaque atque ingratissimum Homunculorum rapacissimorum Genus! O Mater longè pejor tam spurcâ ac devolvendâ Sobole! O quàm rectè dixisti, ô *Cynice Diogenes*! qui licet à Cane, hoc est, ab ipsâ ADULATIONE, agnomen geras; tamen ab omni ADULATIONE atque ASSENTATIONE multis adhuc videns prorsus alienus. Sed quænam, quæso, verba tua fuere? Nonne dixisti optimè: κρείττον εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν, ἢ ἐς κοῦρακας, hoc est, Melius esse ad Corvos redigi, quàm ADULATORIBUS exponi. Illi enim *Demosthene* appositè explicante, Morticina modò ac Mortuos consecretantur; Hi verò Vivos, Bonos, Probosque Ianiatu suò pestiferò excarnificare prohi dolor! non desinunt. Utinam magnus ille JUPITER (ingemiscit haud vanè *Erasmus Roterodamus*) universum hoc Hominum Genu recendat & resingat, qui quàm nihil afferant, quò vel meliores reddamur, vel eruditiores; facessunt

sunt tamen omnibus (ac singulis) negotium. Et taleis ADULA-
TORES non solum. sed & ipsam ADULATIONEM cras, vo-
lente DEO, prolixius vituperabit ERDMANNUS CYPRI-
ANUS, Pol-Ilmenfis Thuringus; CANDOREM autem, ceu Vir-
tutem nobilem, plenis, ut dicitur, buccis laudabit JO. VOLK-
MAR GRAH, unus è Nostratibus. Et quoniam ILLUSTRIS-
SIAMUS atque CELSISSIMUS COMES ac DOMINUS,
DN. ALBERTUS ANTONIUS,
§. R. IMP. QUATHOR VIR, COMES SCHWARZBURGI ET
HOHNSTEINII, HEROS candidissimo CANDORI excellen-
ter deditus, COMES ac DOMINUS NOSTER CLEMEN-
TISSIMUS, dulcissimum NATALEM suum XLIX. hesternâ
luce ritè celebravit, ILLUSTRISSIMAM EJUS CELSITUDI-
NEM hi duo jam denominati Adolescentes cum VITO HEIN-
PICO BIEDERMANNO, Leutenberg. Schwarzburgicò, eòque
in specie ORATIUNCULAM GRATULATORIAM, juxta Ger. Joann.
Koffii Partit. Orator. Lib. II. Cap. XIX §. 10. II. atque 12. virili
pro parte formatam, submisè habiturò, Ebraeò, Graecò atq; La-
tinis Votis suis devotis, metricis imprimis, humillimè excipient,
modòque orabunt simili, ut DIES HICCE omnibus Nobis in-
credibiliter gratus atque acceptus ex votò saepius redeat. Ad-
este itaque, VOS RUDOLSTADIENSES illi, qui Nomina Ve-
sira nobilia, clara atque amabilia sacratissimo sacrae EUSEBIES,
incorruptae DICES, salubris HYGIÆ atque ipsius PANSOPHÆ
Vexillo devotè consecrâstis, calidasque preces ac lacrymas pro
perennaturâ EXOPTATISSIMI PATRIÆ NOSTRI PA-
TRIS Incolumitate frequentioreque DIEI ANNALIS Recursu
Nobiscum totò corde fundite, immò audite benivolè tres hosce
AUDITORES Nostros industrios, & propterea omni gratiâ, fa-
vore atque amore dignissimos. Publicat. Rudolfsopol. ☉. d. III
Marci A. MESS. M. DC. LXXXIX.

* * *

2
1037 34

